

Josef Rauwolf

...osobitě, pietně, a zároveň „rabijátsky“

(Instinkt – 2003)

Poslední dobou u nás dochází k oživení zájmu o bohatý odkaz české a moravské lidové hudby – na tom by zase tak moc nebylo, kdyby do pokladnice našeho folkloru stále více nesahali i mladší hudebníci. Když pomineme stálice, jakými jsou například Pavlicův Hradišťan či Hana a Petr Ulrychovi, folklorem se inspiřují i skupiny, které přicházejí spíše z rockového koutu jako Čechomor, Pod černý vrch, Traband, Moberg a další. Zdá se, že Čechomor svým ohromným úspěchem prorazil cestu, ukázal, že i ty dlouho opomíjené lidovky stojí za to hrát a vydávat. Bývaly totiž doby, kdy lidové písně hrával pouze Jaroslav Hutka, a i ten na dlouhá léta zmizel v emigraci. Marcipán vybíral hlavně ze Sušilovy sbírky moravských písní, přistupuje k nim však velice osobitě, pietně, a zároveň „rabijátsky“. Klidně sáhne po až jazzových vyhrávkách kytary, jindy použije housle a nelidový saxofon, rockově rozbouřený klavír. Duch lidové písně, hluboká moudrost i citový prožitek se v podání Marcipánu přesto neztrácí.